

תרומת מעשר אינה ניתנת שבולים

נתבאר שפעמים בן לוי נוטל מעשר ראשון קודם מירוח, [ואז פטור מתרומה גדולה], ומבואר, שכשבן לוי נוטל את המעשר בעודו שבולים, [וצריך לתת ממנו תרומת מעשר לכהן], לא יתן תרומת מעשר שבולים, כמו שקיבל, אלא יגמר את מלאכת התבואה, ורק אז יתן ממנה תרומת מעשר, שנאמר "וְנֶחֱשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כִּדְגָן מִן הַגֶּרֶן וְכַמְלָאָה מִן הַקֶּבֶב", לומר לך, שכשם שתרומה גדולה אינה ניטלת אלא מן הגורן ומן היקב, [כלומר שנגמרה מלאכתה, שנאמר בה "כֹּל חֶלֶב יִצְהָר וְכֹל חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתֶם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַה' לֶךָ נְתִיתִים" (במדבר י"ח י"ב)], כך תרומת מעשר, אינה ניטלת אלא מן הגורן ומן היקב^א.

- ולכן אם נתנו לבן לוי שבולים, ממרח ואחר כך נותן תרומת מעשר לכהן.
- וכשנתנו לו ענבים, עושה מהם יין, ואחר כך נותן תרומת מעשר לכהן.
- וכשנתנו לו זיתים, עושה מהם שמן ואחר כך נותן תרומת מעשר לכהן.

אכילת עראי של שעורים וחיטים חיים

נתבאר, שתבואה שלא נגמרה מלאכתה, עדיין אינה טבל, ומותר לאכול ממנה אכילת עראי, אבל לא אכילת קבע.

ומבואר במסכת מעשרות, ששעורים שלא נתמרחו, אם בא לקלף ולאכול מהן חיים, מקלף אחת אחת, ואוכל, שכך היא אכילת עראי, אבל אם מקלף וצובר בתוך ידו, נעשית אכילת קבע^ב, וצריך לעשר קודם שיאכל.

עוד מבואר שם, שחיטים שלא נתמרחו, אם בא למוללן ולאכול מהן חיים, כשבא לברר הפסולת מהאוכל, מסנן מעט מעט [=על ידי על יד?] ואוכל, שכך היא אכילת עראי, אבל אם צבר בשולי בגדו, נעשית אכילת קבע, וצריך לעשר קודם שיאכל.

^א כבר כתבנו לעיל, שמתחילה אמרו בגמרא שהוא קנס, ואחר כך למדו זאת מהכתוב. ואפשר שהכתוב אסמכתא בעלמא. ויל"ע בדבר.

^ב כן משמע מפירוש רש"י, שחייב משום שזו אכילת קבע. ולא נהירא, דבסמוך משמע שהטעם מפני שהוא גמר מלאכה, הואיל והוא קולף הרבה ביחד דהיינו דגונו. [תוס'].

^ג כן הגרסא לפנינו וי"ג מיד ליד. כדלעיל לענין ברירת המלילות בשבת.